

Højlandet med teplantager og kongeslotte

*Tamilkvind plukker te i
højlandet ved Munnar*

Efter ankomsten her til den gamle kongeby, Mysore, viste der sig at være to dages generalstrejke. Det er fagforeningerne, som vi i andre byer har set marchere med røde faner og knyttede næver, der har opfordret til strejken, for at presse regeringen til at reducere inflationen og sætte lønningerne op (hvilket ellers ifølge den økonomiske teori er to

modsætninger). Men opfordringen lod til at blive efterlevet, så for en gangs skyld oplevede vi en indisk storby med næsten ingen trafik og lukkede butiksskodder.

Vi gik derfor lidt rundt i kvarteret for at finde et sted at spise morgenmad og blev pludselig vækket af en øredøvende ringen med kraftige klokker. Larmen kom fra et lille tempel, hvor vi naturligvis gik ind for at se hvad der foregik. Det viste sig at være dels morgen ritualerne, som templets præster var i færd med at udføre, og som udover ringeriet bestod i at bære rundt på nogle lerpotter med brændende olie, stænke vand og lægge lidt ris på forskellige hellige steder samt tænde nogle røgelsespinde. I et hjørne af templet var en familie desuden i gang med en speciel ofring - måske for at bede om hjælp til frugtbarhed (der var ingen børn med) - og her blev fade med kokosnødder, blomster og bananer stillet foran Ganesh-statuen samtidig med at præsten svingede røgelse og messede.

En anden præst i bar mave og med et stort håndklæde-lignende tøjstykke om livet sagde, at jeg ikke måtte fotografere lige nu, men skulle vente nogle minutter, til familien var færdig. Så gik han i gang med sine røgelsesritualer omkring den store Ganesh-figur, medens tempelgængerne holdt hænderne samlet i bøn i pandehøjde, lagde sig fuldt udstrakte på gulvet eller snurrede hurtigt rundt om sig selv. I mellemtiden var den kraftige klokkingen stoppet, og i det dunkle lys fik jeg taget mine billeder. Pludselig fik jeg dog et mindre chok, for lige bag mig var et helt tegneserie orkester pludselig gået i gang: det var et bur, hvor et remtræk på en aksel på een gang bankede på en tromme, slog på et bækken og bimlede med to messingklokker!

Præsten var nu nået så langt i repertoire, at der kunne deles ud af den hellige mad. En hjælper gav os hver et bananblad, hvorpå præsten fra nogle skåle øsede en portion op af let stegte bananer, et drys, der mindede lidt om krydret puddersukker samt en klat ris. Risen var noget klæg, men det andet smagte fortræffeligt, og på den måde fik vi et velsignet morgenmåltid. Som på restauranterne spiste vi naturligvis også her med fingrene.

Mysore ligger vel ca. 300 km fra kysten, men turen hertil med forskellige busser har taget os ca. 20 timer. Første etape gik til højlands-byen Munnar, som ligger midt i et enormt te-distrikt, så vidt vi oplevede det på størrelse med trekanten Viborg, Silkeborg og Randers, med Bjerringbro i centrum. Teplantagerne er plantet af englænderne for ca. 130 år siden, og det hele ejes nu af den store TATA-koncern - Indiens svar på APMøller.

Vi var heldige at møde en tuk-tuk chauffør, Ganesh, hvis bedstefar i sin tid flyttede hertil fra Tamil Nadu, idet tamilerne både her og på Sri Lanka er specialisterne hvad angår teplukning og forarbejdning. Ganesh (opkaldt efter hinduguden) arbejder selv på tefabrikken i regntiden, hvor der ingen turister kommer, ligesom også hans mor og kone plukker te. Han var derfor den perfekte guide til at føre os rundt til de smukke bakkeskråninger med tebuske, brudt af kæmpesten, kløfter og gammel skov - hvor der i skyggen mange steder blev dyrket kardemomme i stor stil.

Også kaffe og kakao plantager er nu produktive, og der er i Munnar masser af småbutikker med en glimrende hjemmelavet chokolade, hvilket vi naturligvis har smagt grundigt på. Et på alle måder dejligt sted, hvor Ganesh også havde hjulpet os med at finde et B&B i udkanten af byen med en dejlig grøn have ned til floden, og hvor vi en eftermiddag kunne sidde på terrassen og iagttage et tropisk regnskyl med en drink på havebordet! Plantagen beskæftiger 15.000 medarbejdere, der er ligeløn på 19 kr om dagen (baseret på 25 kg plukkede teblade), fri bolig (et par små simple rum med åbent ildsted i en lang, smal bygning), fri skole og hospital, arbejdstid 8-17, fri lørdag eftermiddag og søndag. Der bliver også sørget for de handikappede, der er beskæftiget på en fabrik, der fremstiller jordbærmarmelade, batiktrykte silketørklæder samt håndlavet papir fremstillet af områdets affaldsprodukter fra te, krydderier (notesbog lavet af kardemommeskaller) ol.

Indien er et kontrastfuldt land, hvor umådelig rigdom og hjerteskræende fattigdom, armod og elendighed mødes. På den videre tur så vi også naturens kontraster med noget af den grimme og flotteste natur, man kan forestille sig. De første tre timers kørsel fra Munnar gennem de grønne bjerge med disen, der steg op fra den regnvåde jord, åbenbarede nogle af de smukkeste vistaer, som jeg har set på disse kanter. Efter teplantagerne kom skovene med sandeltræ, der her er et helligt træ, som i templerne gnides mod en sten, for at lave en pasta, der smøres på panden og brystet. Længere nede i dalen kommer så en lang række større og mindre byer, som jeg efter de mange timers trættende buskørsel forbandt med det hæslige Indien: grimme bygninger, affald overalt, urinstinkende mure, kaotisk trafik, konstant tuden, rodet, uorganiseret, dårlige veje, åbne kloaker, apatiske køer på vejen - kort sagt alt det der på godt og ondt også er med til at gøre Indien til et helt specielt land. Heldigvis er de gode oplevelser så langt i overtal, og efter en god nats søvn kan jeg igen abstrahere fra skidt og elendigheden og finde nye spændende oplevelser.

Besøget på det gamle kongepalads, hvorfra maharajaen og hans familie har hersket over kongedømmet Mysore de sidste 600 år (indtil 1947 hvor Indien blev en selvstændig republik), var en stor oplevelse. Det er ikke til at forestille sig i hvilken pragt den kongelige familie har levet, hvordan maharajaen er blevet båret rundt i sin guldbærestol med en mindre hær af flot klædte bærere, soldater og tjenere omkring sig, hvis han da ikke blev transporteret i et guldbur på ryggen af en elefant, der var malet og udstadset med pynt. Hvordan han i den åbne modtagelseshal med snesevis af flot dekorerede søjler og elegant malede loftshvælvninger har mødt sine gæster, eller hallen med teaktræs udskårede loftspaneler og sølvdøre for enden har holdt møder med sine embedsmænd -

eller i ceremoni hallen med en snes høje støbejernssøjler i orientalsk design, men støbt i England, har fejret bryllupper og familiefester. I en meget lang gang er der en serie store vægmalerier, der skildrer livet ved hoffet, på slagmarken og ved møder med folket, når maharajaen drog rundt i sit rige på den pyntede elefant.

Selv drager vi i morgen videre til Bangalore for et par dages ophold, iden vi flyver til Dubai og videre hjem til Danmark.

Mange hilsner fra Søren og Anja

PS: Apropos affaldsproblemet, så er der i dagens udgave af Times of India denne lille ironiske kronik, som jeg har prøvet at oversætte:

Affaldsbjerget Det store indiske affaldsmysterium: Hvor kommer det alltsammen fra? Forrige uge var Bunny og jeg i Goa, men vi fik ikke set meget af det. Årsagen til at vi ikke så særlig meget af Goa var ikke, at vi straks efter ankomsten lukkede døre og vinduer og forlystede os indendøre. Tværtimod lejede vi en bil og tog hen til alle vore favorit steder i Goa, inclusive Utordia stranden, som er en af de bedste mindst-kendte strande i landet, hvor der også er fremragende fiskerestauranter. Nej, vi kom en del omkring i Goa, ligesom vi plejer.

Men årsagen til at vi ikke så meget af det smukke landskab - de smaragd grønne rismarker, de frodige plantager med kokospalmer, de enestående templer og smukke kirker - var, at det meste var skjult bag affald. Bunker af affald. Bjerger af det. Dynger af skidt. Det var en veritabel buffet af affald: Plastik flasker, polythelene poser, alu bakker, papir, tomme sodavands dåser, man kan blive ved - det var der alltsammen - blokerede synet af det smukke landskab ved Goa og irriterede øjet ved hvert sving på vejen. Samfundsansvarlige lokale indbyggere kæmper en tapper kamp mod den stigende oversvømmelse af affald.

Men jeg er bange for at de taber dette slag. For det er kun et spørgsmål om tid inden den store indiske affalds invasion også rammer Goa. Fra Kashmir til Kanyakumari, Kolkata til Kurch Mandvi, er Indien i færd med at blive oversvømmet af et uimodståeligt hav af affald, skidt, møg, kald det hvad du vil. Og mysteriet er, hvor kommer det alltsammen fra? Hvad angår personlig hygiejne er indere blandt de reneste mennesker i verden. Indere bader hver dag, somme tider flere gange om dagen, specielt hvis de deltager i verdens største bade festival, kaldet Mahakumbh Mela (der netop er afholdt med 20 mill deltagere). Indiske hjem - i by og på land - holdes funklende rene. Så hvordan går det til, at dette rengøringsglade Indien er blevet det beskidte, affalds dækkede offentlige Indien?

Det er et af verdens store spørgsmål, ligesom Bermuda Trianglen, eller betydningen af Mona Lisas smil. Som det er tilfældet med Bermuda Trianglen og Mona Lisas smil, er der også fremsat adskillige teorier om årsagen til det store indiske affalds mysterium.

Een skole af tænkere, som har et stigende antal støtter, hævder, at det alltsammen skyldes "en fremmed hånd" eller rettere "en fremmed affaldsspand". Tilhængere af denne teori fremsætter som bevis den kendsgerning, at fremmede lande, herunder rige lande som USA og Japan og medlemmerne af EU, som alle er storforbrugere, hvilket per definition skulle skabe en masse affald, er relativt affalds-ryddelige sammenlignet med Indien. Så hvor forsvinder al deres affald hen? I henhold til "den fremmede affaldsspand" teorien, bliver al affaldet - papir, plastik flasker og poser, alu dåser - fra hele verden - herunder Pakistan og Kina, ISÆR fra Pakistan og Kina - infiltreret og smuglet ind i vort land og hældt ud på vore gader og veje, parker og marker. Alt sammen for bogstavelig talt at

tilsmudse Indiens ry overfor det internationale selskab. En global sammensværgelse mod os, det er hvad det er. Øv, øv, denne elendige vandflaske er tom. Jeg vil se at få fat i en ny - og smide denne ubrugelige tingest ud ad vinduet.

Skrevet af Jug Suraiya